

MELİS MAMATCANOV
(МЕЛІС МАМАТЖАНОВ) –

1992-ci ildə Oşun Qara Suu elinin Canı Arık kəndində doğulub. Ali təhsilini doğma Oşda alıb.

“Anamın alması” adlı şeirlər kitabı gün üzü görüb.

“Nur borbor” Yaradıcı Gənclər Akademiyasının üzvüdür.

“Beş şair” müsabiqəsində və “Colon Mamıtov”

Fondunun düzənlədiyi festivalda I yerə layiq görülüb.

“Sancıra” radiosunun seçimi ilə “2014-cü ilin ən yaxşı

şairi” olub. Hazırda Oş Dövlət Universitetinin

“Nur” qəzetinin baş redaktorudur.

QIŞ FƏSLİ

Həm titrədir həm də sıxır əli qış,
hər canlıya soyuq hökmü bəlli qış;
Xırçılısı hər tərəfdə duyuldu,
geyinib yun corabını gəldi qış.

Gün işığı yerə enməz burada,
soyuq rüzgar türkü söylər bu ara;
Donub qalmış göyüzüylə dərdləşib,
ev bacası çəkməkdədi siqara...

Tufan qalxıb, qar dolub hər dalana,
çılın-çılpaq bədənləri hey qucur.
Xizək sürüb əylənən şən uşaqlar
yorulunca ocaq çatıb, oturur.

Qan-yaş töküb öz ömrünə qıyammır,
qarlar ərir qucağında günbəgün...
Çadırlara sığınan buz salxımlar,
damla-damla sırğa kimi tökülür...

Şaxtanı yox, qışı sevən adamam,
gözəllikdi – şeir deyib yazaram.
Gizlənidir təmizliyin altında,
gəncliyimi

qar kürüyüb

araram...

ANAMIN ALMASI

“Yaxşısanmı, qurban olum, övladım,
Yoxsa səni ayırdımmı işindən?”
O dedikcə “mən sənə nə göndərim”,
Sevgin bəsdı! – Bir səs gəlir içimdən.

Həyəcandan xaladı tərs geyərsən,
“Oğlum..!” deyə keçər sənın günlərin.
Dünyadakı şirniyatlar içindən
önə keçər sənın yavan çörəyin.

Hisslərimə nizam verdi ovqatın,
Göndərdiyin yarıb gəldi buludu.
Güzərana dəyər qatdı sovqatın,
Quru ərik, təzə balın, qurudun...

Həsrətindən yanağıma yaş endi,
damağımyı şorban ilə çağ etdim.
Əllərinə toxunmuşdu, anacan,
almanı da heç yumadan dişlədim...

TƏPƏCİK

Ayaqyalın gəzmişəm bu torpaqda,
Tamarzıtək atmışam hər addımı.
Evimizin qarşısında bir təpə –
Bu təpəmi, ya hamilə qadınımı?

Nəğmə deyir otlarına yağışlar,
Fal daşına yazılıbdı qədərim.
Büklüm-büklüm yollar yatıb üstündə,
Ya qırışıb sir-sifəti,
deyərdim...

Güc-qüvvəti nəfəs ilə yoğrulub,
Qoy kənd bilsin bu təpəcik mənimdi.
Gəndən baxsan – otlar qoyun sürüsü,
Ya da ərik sərgisidi çöl indi...

Yarışıb da bu zamanla, rüzgarla,
Uşaqlığı gözlərimə çəkəm, ah...
Həsrətinlə uzaqlarda gəzincə,
Qucağında yaşlanaydım, təpəm, ah...

Naxışlanar şeirlərim səninlə,
Hər səbahda surətini görəcəm.
Mən səninem, bu da sübut, ölüncə,
Məzar olub bir parçana dönəcəm...

BOMBALAR PARTLAMASIN

İnsanlar ürpənir öz kölgəsindən,
Nədi bu zalımlıq, zalımlar, bunca?!
Yaralı torpaqlar, – nolar, demirmi,
Dünyanın ürəyi qəfildən yatsa?

Hər gün doğan Günəş yerdə qan görür,
Torpağa gömülən neçə can görür.
Uşaqlar unudub oyuncaq nədi,
Göz açıb dünyanı bağırqan görür...

Gözümüzə qanlar sağılar oldu,
Duyduğumuz nəğmə ağılar oldu.
İnsan ömrü nədi – bir kağızdımı? –
Yanıb, çuxurlara dağılar oldu!..

İnsanı görəndə insan qorxmasın,
Bozqırda ürkmədən atlar otlasın.
Nə tüfəng havadan güllə yağdırsın,
Nə də ki, yerlərdə mina partlasın.

Tüfəngin gülləsi özünə dəysin,
Bombanın qəlpəsi özünə dəysin.

(Çevirən: **İbrahim İLYASLI**)